

Assaig

regles. La líquida, en canvi, participa de la vivència d'un món que no s'articula per mitjà de regles segures, sinó que es limita a fluctuar d'una manera erràtica que, per raons òbvies, resulta amenaçadora. Els vells referents, com ara la utopia, han acabat passant pel sedàs implacable de l'escarment històric. Les coses no han estat com esperàvem que fossin. "El moviment anomenat *progrés*—diu Bauman— fou més un esforç per escapar-se d'utopies fracassades que no un esforç per encalçar utopies encara no experimentades". Per a alguns resulta engrescadora, estimulante, mentre que per a altres és angoixant. Bauman és alguna cosa més que l'autor d'una metàfora afortunada. Convé llegir-lo amb atenció perquè es refereix al món com una realitat en moviment, no com un simple conjunt de dades estàtiques.

Josep Martí **Ets de dretes i no ho saps**

Mina

Les nocions de *dretes* i *esquerres* són cada cop més difuses i relatives, però a Catalunya actuem sovint com si encara fóssim a la dècada del 1930. A més a més, ho fem contradictòriament, tot abjurant d'uns paràmetres ideològics amb els quals, en realitat, ens sentim identificats o que, si més no, compartim d'una manera vaga. Josep Martí es fa ressò, en un to distès i amable, del gran misteri del conservadorisme català, que evidentment existeix però que no gosa sortir de l'armari. Repassa qüestions molt diverses, que van des de la política fiscal fins a relacions entre homes i dones, passant per la religió, l'ecologisme i la multiculturalitat, i exposa els punts de vista clàssics tant del conservadorisme com de l'esquerranisme. Val a dir que l'anàlisi resulta inusualment equànime i matisada: deixa que sigui el lector qui s'identifiqui amb una de les dues opcions ideològiques. El lector és de dretes i no ho sap? Una bona manera de comprovar-ho és llegint aquest entretingut assaig amb vocació de mirall.

Tot el que cal saber per saber-ho tot
Jesús Purroy
Bromera

Els continguts i mètodes de les diverses ciències semblen una cosa inaccessible per al lector profà, que sovint queda astorat davant d'una terminologia críptica i ultraspecialitzada. Però la racionalitat científica és molt més que aquesta suma de llenguatges, i el seu interès va molt més enllà d'una miscel·lània de sabers

concrets. En realitat, constitueix el cor del projecte que ha acabat conformant la civilització occidental. Jesús Purroy ens ofereix les claus per a orientar-nos en un laberint que resulta més fascinant del que pot semblar a primer cop d'ull. El gran mèrit d'aquest assaig consisteix a relacionar un món en aparença aïllat i tancat sobre si mateix—el dels científics— amb el de la nostra vida quotidiana, que està envoltada de decisions que tenen a veure amb la comprensió d'aquell món. Només cal observar les etiquetes dels productes alimentaris o farmacèutics per comprovar que ens calen claus per entendre determinats missatges. Un excel·lent assaig que parla de coses complexes amb un llenguatge senzill.

Història

Àngel Duarte
Conversaciones con Albert Speer
Preguntas sin respuesta
Joachim C. Fest
Destino

Fa poc temps que, arran de la sortida a la llum de *L'enfonsament: Hitler i el final del Tercer Reich*—i, sobretot, arran de la versió cinematogràfica que se'n va fer—, Fest va passar a ser un autor conegut entre nosaltres. En realitat ja havia escrit feia anys *Hitler: Una biografia*, considerada la primera i millor semblança del líder nazi feta per un autor alemany. Més tard, donà a la llum una colpidora evocació del seu pare, un alemany conservador i catòlic que fou capaç de dir, i mantenir, un no sòlid i decidit a la forta seducció que el nazisme exercí sobre els seus compatriotes. L'agra polèmica que enfrontà Fest amb Günter Grass l'acabà de fer popular entre nosaltres. En aquest volum, Fest manté una singular conversa amb Albert Speer. L'arquitecte preferit de Hitler fou un nazi refinat i culte, un home d'una capacitat de treball aclaparadora per qui el seu cap polític arribà a sentir alguna cosa molt semblant a l'amistat i fins i tot una certa pulsio homoeròtica. Un apropament al nazisme des de dins i amb geni crític convincent.

Jordi Pujol **Memòries. 1930-1980**

Proa

El primer volum de les memòries de Jordi Pujol constitueix, tot i algunes pegues editorials que han estat solucionades a consciència

Joan Solà

Avui, aigua de Lourdes

"Comprendrà, senyoreta, que de vegades em fes una mica de ràbia veure com l'aigua miraculosa de [la cova de] Massabiella era bona per a tothom excepte per a mi", diu Bernadeto / Bernadette des del purgatori a la "senyoreta" anònima a la qual explica la seva realitat de tot allò de les aparicions. Quan l'autoritat eclesiàstica decideix que convé declarar *urbi et orbi* "que la Immaculada Maria, Mare de Déu, es va aparèixer *de veritat* a Bernadette Soubirous, l'onze de febrer de 1858", ella confessa que no sap "si les aparicions havien sigut de veritat, o potser només m'ho semblava"; però aleshores "ja era massa tard, perquè les agulles de la basílica de Lourdes ja tocaven al cel".

Les senyoretes de Lourdes. La veritable història de Bernadette (Proa 2008) és una gran novel·la de Pep Coll, premi Sant Jordi 2007. L'autor ha arribat a aquell punt dolç del gran narrador que sap combinar la complexitat de les realitats externes amb les internes a través d'una paraula rica i amesurada i d'un fil que us lliga a vosaltres tant com

als protagonistes.

Una grandiosa comèdia humana per on desfilen les autoritats civils i religioses de la zona i del Pentàgon (inclòs Napoleó i Eugènia

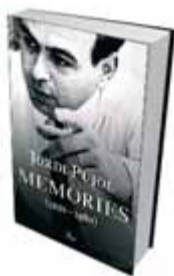
de Montijo); els aqueferats familiars de la vident i les devotes vídues desvagades; els menjacapellans i els teòlegs que han d'emetre dictamen; mossèn Bertrand, el seu confessor, que acabarà confessant-se amb ella de pecats inconfessables; el batlle de Lourdes i els bisbes més pròxims i per tant més rivals; els benefactors de la parròquia i els que s'hi fan la barba d'or o només hi fan la viu-viu; els escriptors i els periodistes insaciabls; els jesuïtes, que hi "ensumen poder"; els Jocs Florals de Tolosa i el professor Lespy, que somia escriure un gran poema èpic en bearnès i en el *gascó de la muntanya* i vol canviar *Lourdes* en *Lorda*, però que "si vol viure feliç, ha d'acceptar d'una vegada que el francès és l'única llengua viva, tant en el món real com en el de la creació poètica".

Pep Coll ha arribat a aquell punt dolç del gran narrador

Jordi Pujol/M. Angels Torres

Josep M. Vallès/Jordi Garcia

en recents reimpressions, una peça fonamental per a la comprensió del que ha estat l'home que ha dirigit el país al llarg d'un quart de segle. Amb un registre entenedor se'ns recorden les arrels ideològiques i el desplegament d'una passió pel país i la seva gent. Els orígens familiars i els ambients que acomboiaren Pujol queden perfectament reflectits en les planes redactades gràcies a l'ajut de Manuel Cuyàs. També queda clara la potent i impagable vocació cívica de Pujol. La història del catalanisme durant la segona meitat del segle XX no es podria entendre sense l'exercici de revisió del projecte nacional a la llum de la desfeta en la Guerra Civil i gràcies a influències tan diverses com les de Raimon Galí i el Concili Vaticà II, Jaume Vicens Vives i Josep Benet, que va rebre al seu moment. Un repàs, doncs, per una trajectòria decisiva que posa el focus sobre aquell àmbit de l'oposició d'arrels catòliques i patriòtiques que tan decisiu fou en el tram final del franquisme i en l'albada de la Transició democràtica.

Una agenda imperfecta: amb Maragall i el projecte de canvi

Josep M. Vallès
Edicions 62

L'experiència del govern de la Generalitat encapçalat per Pasqual Maragall, el del primer tripartit, està donant lloc a reflexions importants per tal d'entendre l'atzucac en què es troba la política catalana en l'arrencada del segle XXI. Des d'una perspectiva personal, l'exconseller de Justícia Josep Maria Vallès fa una molt lúcida anàlisi de la naturalesa de l'agenda que Maragall va proposar al país –no sempre d'una manera clara– i de les dificultats –tant degudes als errors propis com a les resistències alienes, o no tant– que va haver d'afrontar. Més enllà del detall i l'anècdota, que no són el centre d'interès majoritari, l'autor apropa al lector al moll de l'ós de la concepció singular que el dirigent socialista té de la política i del país. Per saber qui eren els bons i qui els dolents sempre es pot recórrer a la crònica de qui fou director de comunicació de la Generalitat en l'època de Maragall i home molt pròxim a la figura de l'exalcalde de Barcelona, Jordi Mercader.

LLIBRERIA CATALÒNIA

www.libreriacatalonia.com

1924

Autors que signaran les seves obres a la parada de Passeig de Gràcia 2-6

(Entre el carrer de Casp i la Ronda de Sant Pere)

De 10 a 11 h.	De 11 a 12 h.	De 12 a 13 h.	De 13 a 14 h.	De 16 a 17 h.	De 17 a 18 h.	De 18 a 19 h.	De 19 a 20 h.	De 20 a 21 h.
Noah Gordon <i>El celler</i>	Francisco Ibáñez <i>Mortadelo y Filemón</i>	Alfred Blasi <i>Mi lucha contra la fibromialgia</i>	Albert Salvador <i>L'informe Phaeton</i>	Gemma Lienas <i>Atrapada al mirall</i>	Esther Tusquets <i>Habíamos ganado la guerra</i>	Josep Maria Terricabres <i>Idees de combat</i>	Àlex Susanna <i>Angles morts</i>	Josep Maria Espinàs <i>El meu ofici</i>
Fabián Martín <i>Las mejores pizzas del mundo</i>	Horacio Altuna <i>Familia Tipo</i>	José Luis Muñoz <i>El mal absoluto</i>	Martí Gironell <i>El pont dels jueus</i>	Andreu Martín <i>De tot cor</i>	Paul Preston <i>Franco, el gran manipulador</i>	Fernando Trias de Bes <i>El col·leccionista de sons</i>	Joan Miquel Oliver <i>El misteri de l'amor</i>	Patricia Gabancho <i>El fil de la història</i>
Antoni Dalmau <i>El cas Rull</i>	Txumari Alfaro <i>Un cuerpo para toda la vida</i>	Eva Arguñano <i>Atrévete con los postres de...</i>	Pietat Estany <i>Estimades amigues</i>	Josep Maria Picó <i>El canvi climàtic a casa nostra</i>	Francisco Zaragoza <i>Un futuro en el pasado</i>	Eduardo Galeano <i>Espejos, una historia casi universal</i>	Lluïsa Ferrerós <i>Inteligencia musical</i>	Àngel Casas <i>Memòries d'altres</i>
Roc Casagran <i>Austràlia</i>	Clara Sánchez <i>Presentimientos</i>	Bruno Oteiza <i>Cocina con Bruno Oteiza</i>	Pedro Palao <i>Los misterios de los venenos</i>	Jesús Porroy <i>Tot el que cal saber per saber-ho tot</i>	Jordi Cantavella <i>Manuscrito de neopatria</i>	Sebastià Alzamora <i>La nit de l'ànima</i>	Juan José Millás <i>El mundo</i>	Edu Ibañez <i>Laltre costat de Venècia</i>
Maria Barbal <i>Emma</i>	Carles Quilez <i>Mala vida</i>	Juan Gabriel Vásquez <i>Los amantes de todos los santos</i>	Ramon Folch / Oriol Lladó <i>Suarem!</i>	Francisco González Ledesma <i>Ciudad sin tiempo / Una novela de barrio</i>	Lluís Busquets <i>El testament de Moisès</i>	Hèctor Bofill <i>El principi satànic</i>	Javier Sierra <i>La ruta prohibida</i>	Ramon Felipó <i>Músiques de la Patum</i>
Arcadi Oliveres <i>El meu camí cap a la utopia</i>	Dra. Montserrat Folch <i>El mètode de la Dra. Folch</i>	Pep Coll <i>Les senyorettes de Lourdes</i>	Àngela Becerra <i>Lo que le falta al tiempo</i>	Ramon Muntanya <i>La memòria fa pessigolles</i>	Joan Margarit <i>Barcelona, amor final</i>	Francesc Miralles <i>La profecia 2013</i>	Ignacio Martínez de Pisón <i>Dientes de leche</i>	Mark Planellas-Witzsch <i>El somriure de Catalunya</i>
Encarna Sant-Celoni (traductora) <i>Els mil i un quarts d'hora de Thomas Simon Gueullette</i>	Amadeo Martínez Inglés <i>Juan Carlos I el último Borbón</i>	Elisabeth Garcia Iborra <i>Anécdotas de enfermeras</i>	Josep López Romero <i>El valor del Samurai</i>	Joan Maria Bigas <i>Tan lluny de Roma</i>	Carme Riera <i>L'estiu de l'anglès</i>	Biel Mesquida <i>Acrollam</i>	Anthony Blake <i>Tu poder mental</i>	Kap (Jaume Capdevila) <i>Bagaria. La guerra no fa riure</i>
Daniel Arasa <i>Entre la Cruz y la República</i>	Jordi Mata <i>Cadàver exquisit</i>	Mercedes Castro <i>Y punto</i>	Berto Romero <i>Zero estrellas</i>	Roger Alier <i>Guía universal de la ópera</i>	Victor Alexandre <i>Nosaltres els catalans</i>	Matilde Asensi <i>Terra ferma</i>	Abel Antón <i>El método Abel Antón</i>	
Andreu Claret <i>El secret del brigadista</i>	Boris Izaguirre <i>Villa Diamante</i>	Teresa Solana <i>Dreccera al paradís</i>	Risto Mejide <i>El pensamiento negativo</i>	Jordi Bianciotto <i>Guía universal del rock</i>	Valerie Tasso <i>Antimanual de sexo</i>	Reyes Monforte <i>Un burka por amor</i>	Enric Canals <i>Delators</i>	
Uriel Bertran <i>Independència 2014</i>	Eduard Punset <i>El viatge a l'amor</i>	Julia Navarro <i>La sang dels innocents</i>	Núria Roca <i>Sexual-ment</i>	Roger de Gràcia <i>Més caçadors de paraules</i>	Lucia Etxebarria <i>Lo que los hombres no saben</i>	Jordi Molist <i>La reina oculta</i>	Alfons López Tena <i>Catalunya sota Espanya</i>	
Ariadna Álvarez <i>El túnel de la por</i>	Adolf Tobeña <i>Cerebro y poder</i>	Adolf Tobeña <i>Cerebro y poder</i>	Porta / Alba Sabina Pérez <i>Algo que contar</i>	Francesc Torralba <i>El sentit de la vida</i>	Albert Espinosa <i>El món groc</i>	Pablo Caralps <i>El que la ciutat amaga</i>	Llibert Tarragó <i>El puzzle català</i>	
	Juan José López <i>Espania desde una esquina</i>	Burniol <i>Espania desde una esquina</i>	Jordi Sierra i Fabra <i>Quatre dies de gener</i>	Silvia Soler <i>No tinguem por</i>	Jorge Lorenzo / E. Riveras <i>Jorge Lorenzo X fuera desde dentro</i>	Carmen y Gervasio Posadas <i>Hoy caviar, mañana sardinas</i>	Àlex Santos <i>L'entorn de Joan Laporta</i>	
	Diane Setterfield <i>El conte número tretze</i>	Vicenç Llorca <i>L'últim nord</i>	Eduard Estivill <i>Juguem</i>	Maria Àngels Mestre <i>Parlem de fibromiàlgia</i>	Isma Prados <i>Les receptes de l'Isma</i>	Jaume Sanllorient <i>Somriures de Bombai</i>	Eva Bach <i>Adolescentes. ¿Que maravilla!</i>	
	Isabel-Clara Simó <i>El meu germà Pol</i>	Ferran Torrent <i>Només socis</i>	Margarita Puig <i>O Prada o nada</i>	Aranza Larrauri <i>La senda de los cactus</i>	Elisabet Padrosa <i>Criatures d'un altre planeta</i>	Albert Figueras <i>Pequeñas grandes cosas</i>	Emili Teixidor <i>La lectura i la vida</i>	
	Melcior Comes <i>La batalla de Walter Stamm</i>	Dona Leon <i>La noia dels seus somnis</i>	Najat El Hachmi <i>L'últim patriarca</i>	Bernat Joan <i>La nació inconsistent?</i>	Màrius Serra <i>Enviar i rebre</i>	Jordi Llavina <i>Diari d'un Setembrista / Ningú no ha escombrat les fulles</i>	Laia Aguilar <i>Les bruixes de Viladrau</i>	
	Núria Ribó <i>Hillary Clinton</i>	Lluís Gabaldà <i>Estic prenyat</i>	Maria del Carme Roca <i>El monestir proscrit</i>	Joan Pallarès <i>Víctimes i botxins</i>	Rafael Vallbona <i>Forasters</i>	Manuel Fuentes <i>Problemes domèstics</i>	David Escamilla <i>Històries del taxi / La Barcelona del vent</i>	

Història

Feixistes! Viatge a l'interior del falangisme català

Joan Maria Thomàs
L'Esfera dels Llibres

Els falangistes, a casa nostra, tenien casa. Em refereixo als primers, aquells que, vinguts de fora o nascuts en famílies de llinatge estrictament català, van constituir l'embrió del feixisme espanyolista. Ha estat entrant als pisos dels Trías i dels Ribas, a les llars dels Fontana, Calviño, Correa Véglison, Santa Marina i Poblador, cognoms claus del primer joseantonismo, que l'autor ha trobat els materials per escriure *Feixistes!* Els va localitzar, els materials, perquè, en entrar, va preguntar; i ho va fer de manera intel·ligent i educada. Talment com ara ha escrit el llibre. Si el lector vol saber com eren i què pretenien, quines foren les esperances, els ideals i les frustracions, els odis i les passions dels falangistes catalans de primera hora –és a dir, sota la República, durant la Guerra Civil i en el primer franquisme–, si està interessat en la manera com van haver d'afrontar la definició del nou règim en la seva primera etapa

–la inequívocament feixistitzant– ho trobarà a l'interior d'aquest llibre.

El fil secret de la història Crònica d'uns catalans que s'han arriscat a trencar motllos

Patricia Gabancho
La Campana

Patricia Gabancho interroga de nou el passat i ho fa, com en altres ocasions, des de la preocupació per la Catalunya, i la cultura catalana d'avui. Com d'habitud, ho fa de manera vehement i triant tota mena de transgressors i heretges, rebels i creadors. Efectivament, les planes del llibre són plenes de personatges que se situen al marge de l'ortodòxia –la religiosa, la política, la cultural– i que posen en relleu, segons l'autora, l'existència d'una mena de fil conductor alternatiu que ens defineix col·lectivament. Un relat bel·ligerant i contraposat a la mirada canònica sobre la identitat catalana. La lectura és apassionant, tot i que s'ha d'estar d'acord amb l'argument segons el qual tenim, com a poble, un codi genètic i que aquest ens porta a equivocar-nos sovint perquè, tot i

Joan M. Thomàs / Robert Ramos

Patricia Gabancho / Josep Losada

Amb la cistitis, es tracta de parlar-ne

“Puedes vivir sin cistitis” serà un llibre dedicat a les dones que pateixen aquesta malaltia per millorar el seu entorn social

Cistitis: se habla, se trata, se cura” és una campanya de sensibilització social que pretén conscienciar les dones sobre la importància de la cistitis, recollint les seves opinions i experiències i formant-les per prevenir i tractar aquesta malaltia tan comuna, ja que afecta a un 37% de les espanyoles. Aquesta iniciativa compta amb l'aval de la Sociedad Española de Ginecología y Obstetricia (SEGO) i la Sociedad Española de Médicos de atención primaria (SEMERGEN).

La novetat de la campanya és l'oportunitat de participar en el concurs de relats “Se trata de hablar”, inèdit fins ara a Espanya, en el que es recullen totes les històries personals de dones que hagin patit cistitis i vulguin explicar-ho per ajudar a altres dones a suportar millor la malaltia. Les cinc millors històries formaran part del llibre “Puedes vivir sin cistitis”, escrit pel doctor Javier Angulo, especialista en Urologia del Hospital de Getafe, i amb pròleg de l'escriptora

La comunitat científica s'ha adonat de la importància d'incentivar i integrar l'experiència i les reclamacions dels pacients, per respondre millor els seus problemes i aportar solucions per millorar així l'atenció sanitària i el seu entorn social. I en aquest sentit, els laboratoris Zambon es preocupen pels problemes de salut que afecten principalment a les dones, pel que, a partir de les conclusions del Primer Jurado Ciudadano en Infecciones Urinarias, celebrat el juny de 2007, decideixen dur a terme una altra iniciativa, basada en un concurs de relats, per donar veu de nou a les pacients amb cistitis.

Jurado Ciudadano Infecciones urinarias Zambon

Se trata de hablar
Concurso de relatos sobre la cistitis

Participa
Comparte tu experiencia sobre la cistitis y gana un tratamiento de tus síntomas en un balneario.

Envía tu relato
Manda tu relato a través de esta web o por correo a "Se trata de hablar" Apartado de correos 859 08080 de Barcelona Fecha límite: 30 de mayo de 2008

Cistitis: Se habla...
Una nueva iniciativa de participación para poner en práctica las necesidades detectadas en el Jurado Ciudadano

<http://www.juradociudadano.com/>

Lucía Etxebarria. A més, hi haurà un premi d'un cap de setmana per a dues persones en un balneari per la millor història i, alhora, s'obsequiarà a les altres quatre finalistes amb vals de tractament en un SPA.

La campanya “Cistitis: se habla, se trata, se cura” pretén eradicar la vergonya i la por que s'ha generat entre les dones que la pateixen i també podran disposar d'una millor informació per prevenir la malaltia. Per aquest mo-

tiu, la iniciativa té l'objectiu de millorar l'entorn social de les pacients per què la seva malaltia sigui compresa en els àmbits familiar i professional.

ELS METGES TRACTEN: LA CISTITIS ES CURA

Segons les conclusions del Primer Jurado Ciudadano en Infecciones Urinarias, les principals necessitats que expressen les dones amb cistitis és ser ateses pel seu metge adequadament i rebre tota la informació necessària sobre la patologia i els tractaments existents. És fonamental per la curació de la cistitis complir fins el final el tractament, respectant la quantitat, les preses i els dies que prescriu el metge. Avui en dia existeixen antibiòtics que administrats en pocs dies (fins i tot amb una única presa en un sol dia, com la fosfomicina trometanol) asseguren que es compleixi amb el tractament i tracten de forma efectiva una cistitis, reduint el risc de desenvolupar resistències de les bacteries als antibiòtics i, per tant, les recaigudes de la infecció.

PARTICIPA SENSE VERGONYA!

Si s'ha patit o es pateix de cistitis, es pot participar en el concurs de relats “Se trata de hablar”, en el que tenen cabuda totes les històries que reflecteixen algun d'aquests temes:

Em vull fondre: La cistitis pot provocar situacions incòmodes. Explica com ho vas viure.

Falsos mites: Existeixen quantitat d'antigues o falses creences sobre aquesta malaltia. Tu pots ajudar a desmentir-les.

Reivindica: La família no comprèn la teva malaltia? Dubtes en reclamar la baixa laboral? ¿Vols una millor atenció per part del teu metge? Expressa't, que la cistitis no parli per tu.

Envia el relat amb les dades personals a Saatchi & Saatchi Healthcare “Se trata de hablar” Apartat de Correus 859 C.P. 08080 de Barcelona. O bé a través de la web www.juradociudadano.com.

Límit de recepció de relats: 23 de maig de 2008.
Extensió màxima: 500 paraules.
Més informació: 93 241 91 50.

Josep Benet / Xavier Bertral

Paul Preston / Jordi Garcia

Ferran Soldevila / AVUI

ser perseverants i amants de la cultura, ens fa massa conscients de la nostra petitesa i ens aboca al pacte, entès com alguna cosa molt semblant a la renúncia.

Ignasi Aragay

Memòries I. De l'esperança a la desfeta

Josep Benet
Edicions 62

Imprescindible per a qui vulgui entendre el drama català de la primera meitat del segle XX. A més, tot i que l'obra tracta del període 1920-1936, l'autor no s'està de fer reflexions de present, i no precisament afalagadores. Josep Benet va esgotar els seus darrers mesos de vida amb la redacció d'aquestes memòries que s'endinsen, a través de la pròpia experiència, en el daltabaix de la contesa militar, marcada a l'interior de Catalunya per la sanguinària revolució anarquista i comunista, que ell, format a l'Escolania de Montserrat i proper a la Unió Democràtica de Carrascol i Formiguera, va viure de molt a prop. Sobre aquesta qüestió, escriu que algú hauria de demanar perdó a l'Església catalana pels milers de víctimes. Com era de preveure, Benet carrega les tintes contra Tarradellas i, en canvi, no fa sang amb l'actuació de Companys durant la guerra. Amb un redactat precís i pulcre, el llibre, tot i estar carregat de documentació, és de lectura àgil i apassionant.

Martí de Riquer. Viure la literatura

Cristina Gatell i Glòria Soler
La Magrana

Biografia d'un dels grans estudiosos de la literatura medieval catalana. Resulten molt interessants els anys de formació i esclat del jove Riquer en l'ambient del catalanisme cultural de la República. El 1935, fins i tot va escriure a *La Publicitat*, el diari d'Acció Catalana, un article contra el "bilingüisme enderrocador". Després de col·laborar amb Duran i Sanpere en el salvament del

patrimoni artístic durant la guerra, enmig del descontrol revolucionari, Riquer va passar-se als sublevats i va retornar vencedor a Catalunya per exercir primer de jerarca falangista i per concentrar-se després en la feina universitària i intel·lectual: docència, recerca i edició. Amb un estil molt neutre, tot i fer parlar el protagonista i els documents, les autores tendeixen a remarcar la catalanitat cultural de Riquer al llarg del franquisme, amb episodis interessants com la seva mediació en la Caputxinada.

Franco, el gran manipulador

Paul Preston
Base

L'historiador anglès torna a la figura del dictador espanyol amb un assaig on desfà els falsos mites al voltant del nefast personatge, sempre molt atent a la seva imatge, la qual ell mateix va distorsionar a plaer. Preston, per exemple, prova com Franco no va ser cap gran estrateg militar i com no es va plantar davant les exigències de Hitler a Hendaia. El llibre està puntejat de visions contraposades als elogis desmesurats que va rebre en vida i que li ha seguit dedicant certa historiografia. Només un petit tast: "Quan Francisco es va convertir en cap de l'Estat, el seu pare no va donar mostres d'orgull ni de satisfacció davant d'aquest ascens i va continuar tractant-lo de *cerdo inepto*". Especialment ridícula li semblava l'obsessió del seu fill amb la "conspiración judeo-masónica", i comentava: "¿Qué demonios puede saber mi hijo de la masonería? És una asociación llena de hombres ilustres y honorables, ciertamente superiores a él en conocimientos y apertura de espíritu". Aquest és el to del llibre.

Ferran Soldevila
Base

Jaume I el Conqueridor

En ocasió del 800 aniversari del seu naixement, són nombroses les novetats que han sortit sobre la figura del rei que va protagonitzar l'expansió catalana, nascut la nit de l'1 al 2 de febrer del 1208. Per a

"Digue'm que ets de Regal"

Assegurances de cotxe, llar i moto

902 30 30 30
www.regal.es

Regal
Canal Directe de Liberty Seguros, s.a.

Història

qui vulgui tenir-ne una visió sintètica, rigorosa i d'un gran tremp literari, res millor que la biografia de 100 pàgines que li va dedicar Ferran Soldevila als anys 50, per encàrrec del seu amic Jaume Vicens Vives, i aleshores inclosa dins el volum *Els grans reis del segle XIII. Jaume I. Pere el Gran*. Josep M. Salrach, que ha tingut cura de la reedició, la defensa a capa i espasa. Salrach desmenteix categòricament que Soldevila fos un historiador romàntic –“si hagués exercit el seu ofici d'historiador en una Catalunya independent, ben segur que, en lloc de romàntic, avui diríem sense mesquinesa que tenia visió d'Estat”–, assegura que el temps no ha envellit el text –“és encara avui de lectura obligada, insubstituïble”– i diu que separar-ne la part de Jaume I és perfectament lícit i útil.

Libre dels Fets de Jaume I el Conqueridor

Jordi Bruguera
Proa

La crònica de Jaume I adaptada al català actual. De bona lectura per qui vulgui saber com el rei s'explicava, i es mitificava, a si mateix. Si encara es vol anar més a fons, hi ha l'estudi de Stefano Maria Cingolani *La memòria dels reis* (Base), que analitza el text del Conqueridor i les altres tres grans cròniques medievals catalanes. Cingolani també és l'autor de *Jaume I. Història i mite d'un rei* (Edicions 62). Més coses a destacar: l'exhaustiva biografia que Ernest Belenguier ha fet del rei En Jaume (Pagès editors), el text més divulgatiu i il·lustrat d'Antoni Furió (Bromera), el llibre sobre les dones del rei de Carme Roca (L'Esfera dels Llibres), la versió catalana de l'original francès de *La conquesta de Mallorca*, d'Angès i Robert Vinas (Moll), i *La croada catalana. L'exèrcit de Jaume I a Terra Santa*, d'Ernest Marcos (L'Esfera).

Ciència

David Bueno

La creació. Una crida per salvar la vida a la Terra

Edward O. Wilson
Empúries

Professor, investigador, biòleg teòric, naturalista i activista mediambiental, Wilson, guardonat amb el Premi Internacional Catalunya 2007, és considerat per la comunitat

científica el pare de la sociobiologia i com el màxim especialista mundial en formigues. En aquesta obra, escrita en forma d'epístola a un pastor baptista d'Alabama, sosté que la ciència i la religió són les dues forces més poderoses de la societat, i que com a tal haurien de treballar plegades en la preservació de la biodiversitat, establint una aliança per a la vida que contrarestés les ideologies que no veuen cap mal a destruir la natura. *La creació* és plena de dades i anècdotes interessants i amenes tretes de la seva rica experiència personal, però no es conforma a ser només una obra de divulgació científica, sinó que és sobretot una intensa crida a la responsabilitat. La seva proposta és molt clara: cal educar les persones perquè tinguin una vida digna i que per dignitat preservin la resta de formes de vida.

La teoria del todo: el origen y el destino del universo

Stephen W. Hawking
Debate

Sempre s'ha dit que les dues grans preguntes de la humanitat són d'on venim i a cap a on anem. Des del punt de vista de la cosmologia cada cop estem més a prop de resoldre-les. Amb el seu habitual to didàctic i divulgatiu i amb un llenguatge accessible a tots els públics, en aquest llibre Hawking, reputat físic, cosmòleg i divulgador, explica la història de l'Univers, des de les primeres conjectures dels grecs fins a les teories més actuals, passant per les aportacions dels físics més influents, com Newton i Einstein. En poc més de 120 pàgines explica, entre moltes altres coses, què va ser el Big Bang, com sabem que l'univers està en expansió i què implica això, què és la mecànica quàntica i com es formen els forats negres. També destaquen les explicacions sobre la seva investigació científica, centrada en la recerca d'una teoria unificada per a la física, que dona títol al llibre. Sens dubte, una de les seves obres més amenes, didàctiques i senzilles, apta per a tothom que vulgui saber més coses de l'Univers que ens envolta.

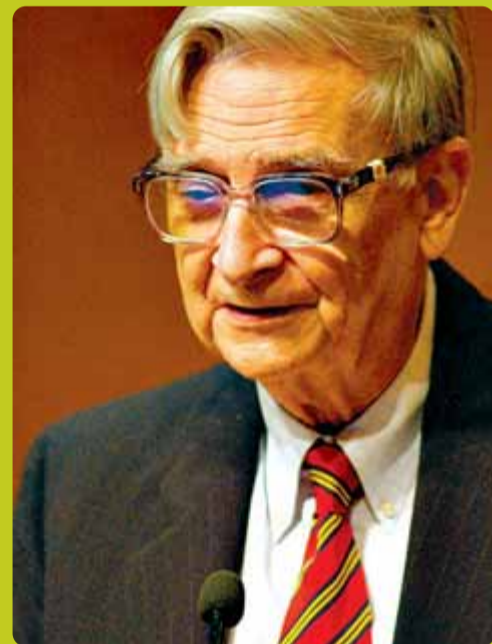
James Lovelock
Columna

La venjança de la Terra

Una de les teories més revolucionaries del segle XX en ecologia ha estat la hipòtesi de Gaia, enunciat per Lovelock el 1972, una metàfora sobre la Terra viva que explica exquisidament el dinamisme del nostre planeta mitjançant la interrelació de tots els elements que en formen part,

Jaume I / AVUI

Edward O. Wilson / Click Art Fotos

Stephen Hawking / Charles Luzier / Reuters